

**FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS
MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
16.K.32.398/2013/8.**

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. J Gy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. J Gy ügyvéd) által képviselt Magna Vitapress Kft. (1145 Budapest, Szugló u. 82.) felperesnek, dr.Bitai Zsófia jogtanácsos által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) alperes ellen (hiv. szám: Vj/14-93/2011) verseny ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az illetékügyi hatóság külön felhívására az állam javára fizessen meg 426.375 (azaz négyszázhuszonhatezer - háromszázhetvenöt) forint perköltséget.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizessen meg alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál, de a Fővárosi Törvényszéknek címezve kell három példányban írásban benyújtani.

I N D O K O L Á S

A Gazdasági Versenyhivatal fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (továbbiakban Fttv.) mellékletének 17. pontjában foglalt, valamint az Fttv.6 § (1) bekezdés bg), bj) pontjaiban foglalt tényállás megvalósításával kapcsolatosan eljárást indított a 2010. január 1. és 2011. február 11. - ei időszakban a vizsgálat alá vontak megsértették-e az Fttv.3 § (1) bekezdésében előírt tilalmat, amikor az Életfa Központ védjegyhez kapcsolódóan olyan hirdetésekkel tettek közzé, amelyekben a Magnapress készülékeknek betegség megelőzésére, gyógyítására, kezelésére, egészségmegőrzésére, illetőleg testsúlycsökkentésre vonatkozó tulajdonságokat tulajdonítottak. A Gazdasági Versenyhivatal észlelte, hogy felperes is aktívan közreműködött a készülékek népszerűsítésében és értékesítésében, ezért 2012. február 21. napján kelt 31. sorszámú végzésével az eljárás alá bevonta. Vizsgálta felperes kereskedelmi gyakorlatát és ennek eredményeként 2013. június 13. - án kelt Vj/14-93/2011 számú határozatával megállapította, hogy felperes 2011. január 1. és 2011. december 31. között fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott, amikor a Magnapress

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.32.398/2013/8.

készülékekkel kapcsolatban betegség megelőzésére, gyógyítására, kezelésére, egészségmegőrzésére, illetőleg testsúlycsökkentésre vonatkozó nem igazolt állítások jelentek meg. Kötelezte felperest 7.606.250 forint bírság megfizetésére. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a mágnesterápia és akupunktúra ötvözésére törekedő Magnapress termékesalád tagjai kezdetben orvostechnikai eszközként kerültek forgalmazásra. Felperes 2011-ben rendszeresen havonta 4-6 alkalommal szervezett előadásokat a fogyasztók számára több városban. A fogyasztók a készülékeket akár több alkalommal is térítésmentesen kipróbálhatták az Életfa egészségvédő központban, valamint a Magnapress Tanácsadó Központokban. A kipróbálást követően a termékek iránt érdeklődőknek lehetőséget biztosítottak az otthoni kipróbálásra bérleti szerződés alapján. A fogyasztó, ha a bérleti szerződés lejártá után meg szeretné vásárolni ezt a készüléket, akkor a bérleti díjat beszámítják a vételárba. Megállapította az alperes, hogy felperes a Magnapress termékek népszerűsítése során alkalmazta kommunikációs eszközként a nyomtatott kommunikációs eszközök közül a Bors napilapot, az elektronikus médiumok közül saját honlapját a www.magnavitapress.hu, az Echo televízió vitalitás elnevezésű vásárlási műsorablakban megjelent interjúkat és rendezvényeken használt kommunikációs eszközként szórólapokat. A készülékkel kapcsolatos reklámok fő üzeneteként az jelent meg, hogy azok néhány használat után enyhítik, akár teljesen meg is szüntetik több betegséget, valamint egyfajta betegség megelőző, regeneráló hatást is tulajdonítottak a termékeknek, illetve alkalmazása jelentős, különösebb megerőltetés nélküli fogyás elérhetőségéről számoltak be. A vizsgált kereskedelmi gyakorlat önálló foglalkozásukon és gazdasági tevékenységükön kívül eső célok érdekében eljáró természetes személyek irányában valósult meg, így a kereskedelmi gyakorlat a Versenytanács az Fttv. alapján bírálta el. Megállapította, hogy jelentős részben olyan fogyasztói kör vonatkozásában valósult meg, amely tagjai az adott gyakorlat, vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában különösen kiszolgáltatottak, ezek azok a kommunikációk egyebekben, amelyek gyógyhatást és fogyást állítanak. Megállapította, hogy a felperes által csatolt dokumentumok nem alkalmasak az állítások igazolására, ugyanis az orvostechnikai eszközök hatástani megfelelőségét a klinikai értékelés igazolja, amely a forgalomba hozatal előtt műszaki dokumentáció része, ennek hiányában az orvostechnikai eszközt CE jelöléssel ellátni nem lehet, így forgalomban sem hozható. A perbeli határozatában a Versenytanács nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a készülékek megfelelnek-e az orvostechnikai eszköz fogalmaknak, mert ez nem volt a versenyfelügyeleti eljárás tárgya, csak azt vizsgálta és az eljáró Versenytanács is csak abban a kérdésben jogosult eljárni, hogy az eljárás alá vont vállalkozás által tett állítások a jogszabály alapján megengedettek, vagy jogsértőek. A felperes által hivatkozott egyetlen bizonyíték sem felel meg a tudományos ismeretekkel megalapozottsággal szembeni elvárásoknak, egyetlen hatást sem igazolt kellően felperes, minimális elvárt tudományos megalapozottsággal egyik eljárás alá vont sem rendelkezett, így valótlannak kellett tekinteni az állításokat. A jogsértésre figyelemmel bírság kiszabását alkalmazta szankcióként, amelyre vonatkozóan döntését részletesen indokolta.

Az alperes határozatával szemben felperes alperesen keresztül a bírósághoz 2013. július 31.-én érkezett keresetlevelet nyújtott be. Keresetében kérte alperesi határozatok bírósági felülvizsgálatát, ennek során elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését és szükség esetén alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan a határozat megváltoztatását és a bírság mértékének mérséklését. Álláspontja szerint a gazdasági Versenyhivatalnak összesen legfeljebb hét hónap-három plusz kétszer két hónap- ügyintézési határidő állt rendelkezésére, az eljárást befejező döntés meghozatalára, amely határidőt nem tartotta be, így az alperesi eljárás jogszabálysértő volt. ennek következtében a döntés sem lehet jogszerű. Felperes teljesítette adatszolgáltatási kötelezettségét.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.32.398/2013/8.

ennek eredményeként tudott az alperes tényállást megállapítani és a kötelezettsége teljesítésre került, ezzel ellentétes hivatkozás nem megalapozott. Eltúlzott az alperes által kiszabott bírság és e körben a döntés indokolását nem kellően részletezte, a számítási mód sem egyértelmű a határozatból az összecszerűsége tekintettel. Nem vette kellő súllyal figyelembe azt sem, hogy a perbeli terméket felperes már nem forgalmazza, a vizsgált időszakban is csak részidőben történt annak forgalmazása.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, határozatában foglaltak fenntartásával és perköltséget igényelt. Álláspontja szerint mind a jogsértés megállapítása, mind a bírság kiszabása körében kellő részletességgel indokolta döntését, valamint az eljárási határidő tekintetében a felperesi hivatkozás nem megalapozott, alperes nem lépte túl az ügy elintézésére, rendelkezésre álló határidőt. Amennyiben túl lépte volna egyebekben az ügy érdemére kihatás hiányában a határozat jogsértő jellege ez okból sem állapítható meg.

A felperes keresete nem megalapozott.

A fenti tényállást a bíróság peres felek nyilatkozatai, alperesi becsatolt iratok alperesi eljárás során keletkezett és becsatolt iratok alapján állapította meg.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 109.§ (1) bekezdése alapján az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát a határozat közzétételétől számított 30 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró illetékes bíróságtól a határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával.

A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 339/A. §-a alapján a közigazgatási határozatot jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

Pp. 339/B. §-a szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A következőzetes bírói gyakorlat szerint az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozva kérheti az közigazgatási ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatát. Keresetében a fél anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat és arra, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

A bíróság az alperes határozatát a Tpv 83.§. - 84.§. és Pp. 324 § (2) bekezdés a pontja alapján a kereset és az ellenkérelem által meghatározottak szerint vizsgálta felül.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.32.398/2013/8.

Felperes álláspontja szerint az alperesi határozat és eljárás jogsértő, miután alperes az eljárási határidőket nem tartotta be. A bíróság megvizsgálta a rendelkezésre álló iratanyag alapján felperesi beadványokat, az alperesi felhívásokat és ennek eredményeként megállapította, hogy felperes 2013. január 7.-én az iratanyaghoz 81. sorszám alatt becsatolt beadványában az eljárás megszüntetését kérte arra figyelemmel, hogy a Tpvt alapján a vizsgálat megindításától számított 3 hónapon belül kell meghozni az eljárás befejező döntést, ugyan az eljárás meghosszabbítható, de az alperes olyan döntése nem ismert előtte, amely ezt meghosszabbította volna.

Az eljárást befejező döntést az alperesi határozatban is írtak szerint a Fttv. 27 § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Tpvt 63.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a vizsgálat elrendeléstől számított 3 hónapon belül kell meghozni az ügyintézési határidő azonban ugyanezen szakasz (6) bekezdés szerint indokolt esetben két alkalommal egyenként legfeljebb két hónappal meghosszabbítható. A Ket. 33 § (3) bekezdés c) és k) pontja alapján a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő, valamint a hirdetményi közlés időtartama az ügyintézési határidőbe nem számít bele. A rendelkezésre álló iratanyag azt igazolja, hogy a felperes az alperesi felhívásoknak adatszolgáltatásra irányuló kötelezettségének teljes körűen a határozat meghozataláig az eljáró tanács döntéséig nem tett eleget, ennek következtében nincs olyan eljárási határidő megsértése az alperesi döntés meghozatalának időpontja és az eljárás megindításának időpontjára figyelemmel, amely a Tpvt. vagy a Ket. rendelkezésibe ütközne. A Versenytanács tárgyalásán felperes képviseletében megjelentek, érdemi nyilatkozatot tettek, így a korábbi elmaradt nyilatkozatok hiányára figyelemmel a Versenytanács a rendelkezésre álló adatokat alapján hozta meg döntését. A felperesi magatartás a határidőben történő adatszolgáltatás hiánya következményeképpen az alperes döntésének meghozatala során az ügy elintézésére rendelkezésre álló időt nem lépte túl, így nincs határidő túllépés az alperesi határozat meghozatala körében értékelhetően. Helytállóan hivatkozott arra alperes, hogy az ügy elintézésére nyitva álló határidő túllépése a jelenlegi szabályozás szerint nem tartalmaz az ügy érdemére kiható döntés hiányában lehetőséget a határozat hatályon kívül helyezésére egyebekben a magyar szabályozás nem jogvesztő határidőként írja elő a határozat döntés meghozatalára irányadó határidőt. A perbeli esetben ugyanakkor határidő túllépése nem történt, ezért jogsértést nem követett el e körben az alperesi hatóság.

Alperes határozatában részletesen számot adott arról, hogy a felperes terhére megállapított jogsértés milyen kommunikációs eszközökön keresztül valósult meg, azokat határozatában részletesen értékelte. Helytállóan állapította meg, hogy felperes a vizsgált kereskedelmi gyakorlata során a Magnapress készülékekhez kapcsolódó kommunikációs eszközökön számos betegséget megelőző, gyógyító, regeneráló hatásra utaló állítást tett közzé, ugyanakkor a Magnapress készülékekhez tartozóan olyan orvosi tudományos dokumentációval a kereskedelmi gyakorlatot megelőzően, illetve az alatt nem rendelkezett, amely lehetővé tette volna az ilyen tartalmú kommunikációt.

Az Fttv. 1 § (1) bekezdés értelmében az Fttv. állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően annak során és azt követően a fogyasztókkal szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódex vonatkozó követelményeket és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait, a második bekezdés értelmében a törvény hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely Magyarország területén valósul meg, amely Magyarország területén bárkit fogyasztóként érinthet. Az Fttv. 6 § (1) bekezdés bj) pontja értelmében megtevesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.32.398/2013/8.

valótlan információt tartalmaz, vagy valós tényt figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére oly módon jelenít meg, hogy megtéveszti, vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót. Az áru lényeges jellemzőire, így az egészségre gyakorolt hatás vonatkozásában különösen. A perbeli esetben megalapozottan állapította meg az alperesi hatóság, hogy felperes a vizsgált kereskedelmi gyakorlata során a jelentős részben olyan fogyasztói kör tekintetében valósította meg jogsértő gyakorlatát, amelynek tagjai az adott gyakorlat, vagy annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában különösen kiszolgáltatottnak voltak tekinthetők. Számos gyógyhatásra utaló és egyéb egészségi állapot javításával kapcsolatos tulajdonságot kommunikált, a célja a kereskedelmi gyakorlatnak döntően azon fogyasztók figyelmének felkeltése volt, akik kifejezetten egy betegség megelőzése, vagy egy meglévő betegség tüneteinek enyhítése, gyógyítása célból, vagy egészségügyi állapotuk jobbítása érdekében keresik a különböző terápiás lehetőségeket. Az Fttv. 3 § (2) - (4) bekezdései alapján tisztességtelennek minősül az a kereskedelmi gyakorlat, amely esetében teljesül az Fttv. 3 § (2) bekezdésében rögzített feltételek, vagy a kereskedelmi gyakorlat megtévesztő, vagy agresszív teljesítve a 6 - 8 § -ban szabályozott feltételeket, vagy ha az adott kereskedelmi gyakorlat szerepel az Fttv. mellékletében. Az alperes megvizsgálta, hogy felperes állításainak valóságtartalmát igazolni tudja-e és ezen tájékoztatás valóságtartalmának igazolását bizonyító iratok a tájékoztatás közreadásakor már rendelkezésére állt-e. Ilyen igazoltsági kötelezettségének felperes nem tett eleget. Nem csatolt az állítások igazolására alkalmas dokumentumokat, így a terhére megállapított jogsértés megalapozott és törvényes volt. Az alperes megállapította felperes jogsértését és erre figyelemmel határozatában részletesen indokolta, hogy a bírság kiszabását találta indokoltnak és annak összecszerúségét milyen adatok alapján állapította meg. Figyelembe vette a jogsértő kereskedelmi kommunikációk alkalmazásával összefüggésben felmerült költségeket, a kommunikációs költségként figyelembe vette a Versenytanács felperes hirdetéseit az Echo televízióban, amelynek összege 2.656.250 forint volt a Barinvest Ltd. által megrendelt hirdetéseket a Bors című napilapban, amely 4.950.000 forint volt és a saját honlapon, valamint szórólapokon történő kommunikációs költségeket, miután azok nem voltak ismertek a bírság kiszabása során nem vette figyelembe, ily módon igazolt költségek tekintetében 7.606.250 forintot vett figyelembe és ezzel egyenértékű bírság megfizetésére kötelezte. A Versenytanács tehát az általa nem ismert költségekre még hozzávetőleges becsült értéket sem alkalmazott, így a felmerült költségeknél csak az igazolt költségeket vette figyelembe, amely nyilvánvalóan alul marad a ténylegesen felmerült költségeken. Súlyosító körülményként helytállóan értékelte, hogy a jogsértő kereskedelmi kommunikáció közzétételei időben elhúzódott, nagy fokú intenzitással történt a kommunikáció és a fogyasztók széles körét elérte. A jogsértő magatartással célzott és elért fogyasztói kör az átlagosnál sérülékenyebb betegséggel, egészségügyi problémákkal küzdő fogyasztókból áll és a termék bizalmi jellegű is volt. Felperes magatartása felróható nem éri el az általában elvárható magatartási mércét sem, nem felel meg a társadalom értékítéletének és az EEKH a termék orvostechikai eszközként forgalomba hozatali engedélyét visszavonta. Ezen értékelési szempontok helytállóak voltak és ezekről az alperes határozatában részletesen számot adott. Enyhítő körülményként értékelte azt, hogy felperes korlátozás nélkül díjmentes kipróbálási lehetőséget biztosított kéthetes visszavásárlási garanciát is mellett. Ezen értékelés eredményeként állapította meg a bírság mértékét, amely megfelelt a Tpv 78 § (1) bekezdése, (3) bekezdése és a GVH elnökének és Versenytanács Elnökének 1/2007 számú a bírság mértékének meghatározásával kapcsolatban kialakult versenytanácsi gyakorlatot rögzítő közleményben foglaltaknak. A bíróság álláspontja szerint a versenytanács jogszerű és megalapozott döntést hozott akkor, amikor nem vette figyelembe enyhítő körülményként felperesnek a jóhiszemű eljárásra vonatkozó hivatkozását és helytállóan értékelte, hogy az, hogy nem merült fel olyan tény, hogy reklamációt fogalmaztak volna

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
16.K.32.398/2013/8.

meg a fogyasztók a felperesi készülékekkel összefüggésben felperes javára nem értékelhető.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesi határozat megalapozott és törvényes, olyan eljárási szabálysértést sem követett el alperes, amely a határozat hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, a bíróság összegének megállapítása során indokolási kötelezettségének kimerítően eleget tett a rendelkezésre álló adatokat okszerűen értékelte és döntése megalapozott.

Az elintézési határidő túllépéséhez tartozóan a bíróság kiemeli, hogy a jogállamisághoz fűződő jogbiztonság alkotmányos alapelve azt a követelményt támasztja a közhatalmat gyakorló közigazgatási szervekkel szemben, hogy eljárásuk jogszerű legyen, az ügyben az érdemi döntést a törvényben meghatározott elintézési határidőn belül hozzák meg. A jogállamiságból ugyanakkor az is következik, hogy a jogszabályok nem csak a hatóságokra, hanem az ügyfelekre is vonatkoznak és azoknak általánosságban kell érvényesülniük. Önmagában a közigazgatási szerv mulasztása nem lehet arra ok, hogy a jogi normák betartatlanok maradjanak és a jogkövetkezmények alól jogsértések elkövetői mentesüljenek. Ennek következménye, hogy a jogalkotó az egyes eljárási határidőkhöz ezen jogelvek mentén jogvesztő jelleget kapcsol, vagy nem kapcsol jogvesztő jelleget. Ezen jogelv mentén került szabályozásra az eljárási határidők esetében a határozat meghozatalára nyitva álló határidő. Jogvesztő jelleg hiányában az eljárási határidő esetleges túllépése a döntés hatályon kívül helyezését, jogszerűtlenségét nem eredményezheti.

A bíróság felperes keresetét elutasította. Felperes keresetlevelén 30.000 forint illetéket lerótt, ezért ennek figyelembevételével kötelezte felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban Itv.) 62 § (1) bekezdés h.) pontja alapján a bíróság összege, mint pertárgyérték figyelembevételével a 42 § (1) bekezdés a) pontja szerint számított kereseti illeték megfizetésére a Pp. 78 § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazására kiadott 6/1986 (VI.26.) IM számú rendelet 13 § (2) bekezdésére figyelemmel.

A bíróság felperest az alperes részére történő perköltség megfizetésére kötelezte a Pp. 79 § (1) bekezdése alapján a 32/2003 VIII 22 IM rendelet 3 § (3) bekezdése alapján figyelembe véve a per tárgyalásának időtartalmát és a nyilatkozatok terjedelmét. A perköltséget a Pp. 78 § (1) bekezdése alapján felperes köteles alperesnek megfizetni.

Az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét a Pp. 340 § (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2014. évi február hó 25. napján.

dr. Kovács Mária s.k.
bíró